

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. R.**

skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 maja 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

wstrzymać wykonanie wobec M. R. wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 października 2023 r., sygn. akt V Ka 1556/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1563/22 - w zakresie wymierzonej skazanemu kary ograniczenia wolności.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 października 2023 r., sygn. akt V Ka 1556/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1563/22, obrońca skazanego M. R. , powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania wymienionego wyroku Sądu Rejonowego, w zakresie orzeczonej kary ograniczenia wolności - do czasu rozpoznania kasacji.

Obrońca zwrócił uwagę, że orzeczoną przez Sąd, który zastosował art. 37b k.k., karę 6 miesięcy pozbawienia wolności skazany odbył w ramach tymczasowego aresztowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie, z tym że należało wziąć pod uwagę, iż co do zasady przepis art. 532 § 1 k.p.k. przewiduje wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją (w zakresie, w jakim w związku z jego wydaniem uprawomocnił się wyrok sądu pierwszej instancji). Przedmiotowa kasacja zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w całości, jednak nie było wykluczone wystąpienie o wstrzymanie wykonania wyroku w zakresie węższym niż zakres zaskarżenia [zob. D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. T. II. art. 425-673, wyd. VII, WKP, teza 5 do art. 532].

Sąd Najwyższy niejednokrotnie wyrażał pogląd, że wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją powinno nastąpić w przypadku, gdy wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie skargi jest w znacznym stopniu prawdopodobne, a wykonywanie prawomocnego orzeczenia może prowadzić do pokrzywdzenia skazanego, powodując dla niego poważną i nieodwracalną dolegliwość (zob. np. postanowienia: z dnia 31 lipca 2019 r., IV KK 259/19; z dnia 19 października 2020 r., III KK 328/20; z dnia 16 lutego 2021 r., III KK 424/20).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, że wydaje się nie być pozbawiony racji zwłaszcza podniesiony w kasacji, chociaż nieprawidłowo, bo dopiero w części motywacyjnej skargi, zarzut wskazujący na wadliwość przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy kontroli instancyjnej w zakresie kary wymierzonej M. R. Jest faktem, że chociaż w apelacji obrońca tego skazanego zwrócił uwagę - w nawiązaniu do wymierzenia obu podsądnym kar w jednakowej wysokości - na jego zdecydowanie mniejszy wkład w dokonanie przestępstwa (uzasadnienie wyroku Sądu meriti pozwala przyjąć, że rzeczywiście tak było), to Sąd odwoławczy zaaprobował karę wymierzoną M. R. bez żadnego odniesienia się do wspomnianej argumentacji. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia co do kasacji, na obecnym etapie postępowania należy zatem uznać, że prawdopodobieństwo wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego,

przy stwierdzeniu rażącego i mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. jest znaczne, co przemawia za wstrzymaniem wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]